

మనస్మినల్లిద్దున్న హేతిద, ‘నన్న మనస్సు ఆమదుభీన బగ్గె ఒల్పు తోఱుకిదే. ఆదరే నానిల్లి కల్పతూదల్లిద్దేనే. ఈ కేలస్కే కల్పతూ మాత్రవల్లదే ముంబైనల్లూ కచేరియన్న తేరీయికొగువుదు. ఒంటియాద నాను ఎరడా కచే హేగే నోడికోళ్లు సాధ్య?’

‘నాను నినగే సహాయవన్న మాడుత్తేణే, నిను చింతిసిబేడే’ పరాగరు ఆశ్వాసనేయన్న నిదిదరు.

‘నిను కేలసవన్న ఆరంభిసు. ముంబైన నిన్న కచేరియన్న నాను నోడికోళ్లుత్తేణే.’

‘నీవు నన్నోంగియే కేలస మాడువుదాదరే, ఇదక్కింత హేచ్చిన సంతోష ఇన్నేనిదే?’ కపిలాలన భార ఇళియితు.

‘నావు పాలుదారరాగి కేలసవన్న పూరంభిసోణా’

‘ఇవేలువన్న ఆమేలే నోచోణిం... మోదలు నిను నన్న కాలన్న లొరు...’ పరాగరు స్ఫూర్థపడిపడరు.

‘హోం..ఇదు సరియే. ఆదరే, ఈ క్షీడిందలే నమ్మ పాలుగారికియ ముహంత్వాగిదే ఎందు నీవు తిళియిరి.’ తుంబా దినగళ నంతర కపిలాలనల్లి ఉత్సాహ ఒండితు.

‘హాగంత నావు సత్యాగ్రహద స్నేహికరు, హీగాయి నమ్మ హోస వ్యాపారద హేసరన్న సక ‘సత్యాగ్రహ బ్రదసో’ ఎందిషోణా.’

‘సరియాగిదే. ఆప్సికాదల్లి నావు సత్యాగ్రహదిందలే ప్రసిద్ధిగే ఒండిద్దేవు. హిందూస్తూనదల్లియూ సత్యాగ్రహవన్న బిక్క చేసుకు. వ్యాపారకే ఇజ్జిరువ హేసరు, నిన్న హేసరన్న బిల్గిసుత్తదే...’ ఎందరు పరాగరు.

హిగే కపిలాల మత్తే అనేక దినగళ నంతర కేలసదల్లి మగ్గునాద. ముంబైగే హోద నంతర పరాగరు సక తమ్మ మాతినంతే నడేదుకోండరు. ముంబైయల్లి కచేరియ వృవస్తేయన్న మాడి, కపిలాలనిగే విషయవన్న తిళియిదరు. కపిలాల ఒబారన్న సూక్ష్మాగి అవలోంగిసి, అడ్డుయన మాడిద. నంతర మాలన్న విరీంచి మారువ వృవస్తేయన్న మాడువుదక్కే ఆరంభిసి. అవనల్లి ఒండపాలంతో ఇరల్లి, అదక్కే సాలద రూపదల్లి మాలు గింగవతే హాగూ అదన్న కచిపె లాభక్కే మారులు ప్రయుక్తిసిద. అనేక బారి ఈ ప్రయుక్తిగాల్లి యెత్తస్తు సక లభిసుత్తిత్తు హాగూ స్ఫూర్చ కణవూ ఉళియుత్తిత్తు. అంధ దినగళల్లి దణిద, ఒంటియాద కపిలాల ఆకస్మాత్ మత్తే సేనాగాటియ వేళైయిర మనేగళగే హోగుత్తిద్ద.

కపిలాలన మావ మాధవదాసర వ్యాపార ఈ దినగళల్లి చేన్నాగి నడేయుత్తిత్తు. అవరు

ముంబైయల్లి వాసవాగిద్దు ఇది దేశదల్లి వ్యాపారవన్న మాడుత్తిద్దరు. శ్రీమంతరాగిద్ద మాధవదాసరు వాలకేశ్వర ప్రదేశదల్లిద్ద తమ్మ భవ్య ఒంగ్గె యల్లి మంచివాగిద్దరు.

ఆపార ఐశ్వర్యవన్న హోదిద్ద మాధవదాసర మనేయల్లి మక్కలరిల్లు, మాధవదాసరిగే బాబ్పూ మత్తు కపిలాలన మేంచీయిద్ద వ్యేమన్సిన విషయ తిళించు. హీగాగి అవరు ఇదువరీగే కపిలాలనిగే యాపుదే రీతియల్లి సకాయ మాడువుదరింద దారావే ఉళిద్దరు.

‘సత్యాగ్రహి బ్రదసో’ ఆరంభవాగుత్తులే అదొంద దిన పరాగరు మాధవదాసరన్న భేటియాగి, అవరిగే కపిలాలన ఈ హోస వ్యాపారద బగ్గె హేతిదరు. అల్లదే తాపూ సక కపిలాలనిగే సకాయ మాడువ దృష్టియిద్దింద అవనోందిగే కేలస మాడుత్తిరువ బగ్గొయూ హేతిదరు. కపిలాలన బగ్గె వాస్తవాంతవన్న తిళిదు మాధవదాసరిగే అతివ దయివాయితు.

‘పరాగా బ్యైయ్వా!’ మాధవదాసరు కూడలే తమ్మ దుఖివన్న వృక్షపడిపడరు, ‘ఈ విషయవన్న నీవు మోదలే నాగోచే హేళల్లి? దేవరు ననగే మక్కలన్న కొడలల్ల ఎంబ విషయ నిమగే తిళిదే. కపిలాల ననగే మగసిద్దంతే. ఈగా నానే అవరిగే వ్యాపారద సూక్ష్మతెయిను హేతి కొడత్తేణే. నీవు అవనోందిద్దరే ఎల్లపూ సరియాగిరువుదు.’

‘మాధవదాసరే, నీవు హేళువుదు సరి. కపిలాల నిమ్మ మగనంతేయే ఇచ్చానే.’

‘కల్పతూదల్లిన్న గిరాకియోచ్చన బి విదేశి బట్టీగళ ఇప్పత్తేలు పెట్టిగెగలు తేరేయద కాగెయీ ఇవే. అవను ఆమాలన్న మారలు బయటుకూనే?’ మాధవదాసరు ముందక్క హేతిదరు, ‘నీవు ఇప్పతే కపిలాలనిగే, ఆ మాలన్న విరీంచి ఇప్పుకొళ్లువంతే పత్తవన్న బరేయిరి. మాలిన బేలే మత్తు ఇన్నితర విషయగళు కాగూ చుక్క మాడువ హిద బగ్గె నాను కపిలాలనిగే హేతుత్తేణే ఇందిన మాకేట్టిన పరిస్థితియన్న నోఇదరే, ఆ మాలిన బేలే హేచ్చువుదండు అన్నిసుత్తదే.’

మాధవదాసరోందిగే నడేద మాతిన విషయవన్న పరాగరు కపిలాలనిగే పత్తవన్న బరేదు తిళియిదరు. ఈ బగ్గె మాధవదాసరు సక కపిలాలనిగే పత్తవన్న బరేదరు, అదరోందిగే ఆరు సాపిర రుపాయిగళన్న సక కటుంచిదరు.

ఈ సుద్ధియన్న తిళిదు కపిలాలన భుజగళిగే శక్తి బంతు. మాధవదాసరంద సమఫ్రికాద మత్తు యోగ్గె వృక్షి తన్న హిందిద్దర, హింసపాదిసువుదు సులభవాగువుదు. కపిలాల తక్షణ ఎరడు పక్కగళన్న బరేద. పరాగిగి ధన్యవాదగళన్న హేళుత్తు

పత్తవన్న బరేద; మావనవరిగే సక, ‘నీవు నన్నోను నంబి, నాను బట్టీగణన్న నన్న వశ్వే తేగేదుకొళ్లుతేణే’ ఎందు పత్తవన్న బరేద. మావనవరు పత్త బరేదంతే, కపిలాల విదేశి బట్టీగళ ఆ ఇప్పత్తేలు పెట్టిగెగల సీలన్న పరిశోసి, ముండు వేట్టి మాలన్న విరీంచిద. బజారిన బేలే ఈగ హెత్తుత్తిద్దవ. మాలు ఇంగ్లు ఎత్తరక్కె ఏర్లివే ఎంబ మావన లేకుచారదంతే అవను ఆ మాలన్న విరీంచి ఒందు గోదామినల్లిదిసిద.

బేలేగళుపరుత్తిద్దవ. ఈవ్వలామాలుగళన్న మారిదాగ తనగెష్ట లాభవాగువుదంబ బట్టిద కనసుగళల్లి కపిలాల మైమరెతిద్ద. బేలే గగస్కేరుత్తువ ఎంబ నిరీంచ్చుయల్లిద్ద కపిలాల, ఒందేరడు పెట్టిగెగళన్న మారి స్ఫూర్చ లాభవన్సేకే పడేయబారదు, కేగే స్ఫూర్చ కణవూ ఒరువుదందు యోచిసిద. ఈ యోచనేయిందాగి అవను ఒందు చిక్క వ్యాపారవన్న మాడి మాలన్న మారలు నిధారిసిద. ఆదరే గిరాకి ఎల్లా పెట్టిగెగళన్న తేరేదు మాలన్న నోడలు బయిసిద. కపిలాల ఇదక్కేట్టిద. ఆదరే అవను పెట్టిగెయన్న తేరేదాగ. ఆశ్వయుగోండ. మాలు హగురవాత్తు. ఆదరే గిరాకి ఎల్లా పెట్టిగెగళన్న తేరేదు మాలన్న నోడలు బయిసిద. కపిలాల ఇదక్కేట్టిద. ఆదరే అవను పెట్టిగెయన్న తేరేదాగ. ఆశ్వయుగోండ. మాలు హగురవాత్తు. ఆదరే హాళాగిత్తు. గిరాకి ఈ మాలన్న తేగేదుకొళ్లులు ఒప్పల్లిల్ల, కపిలాల తక్షణ మాధవదాసరిగే ఈ సుద్ధియన్న తిళింద. మాధవదాసరు ఈ సుద్ధియన్న తిళియు అవను తేరేదు. కపిలాలనిగే పత్తవన్న బరేదు

‘కపిలాల, నీను మాలన్న మారువ పాటియిదు మాలన్న ఎత్తుత్తువాగలే ఎల్లవన్న పరిశోసి తేగేదుకొళ్లుబేట్తుత్తు. నాను నిస్సన్న ఒచ్చ అనుభవస్త వ్యాపారియిందు తిళించే నిను నిన్న ముఖితనవన్న ప్రదర్శిసిద. ఇన్న ఈ మాలన్న మారువుదరల్లి నమ్మ కణవే బిధు హోగుత్తదే. నిను స్ఫూర్చ దిన తాళైయన్న వహిసు. అడక్కు సరియాద చేలే సిగువుదు.’

ఆదరే బజారిన గాళయ దిక్కు బదలాగిత్తు. మాధవదాసర లాహ తప్పాయితు. విదేశి మాలుగళ బగ్గె జనరలీ ఆకోలే హయ్యుత్తిత్తు. హీగాయి బేలే ఆకస్మాత్ కుసియితు. కల్పతూద బజారినల్లి దినేదినే బేలేగళ పరిశోసి గమనిసిద కపిలాలనిగే, లాభవన్సు గళమచుదక్కే ప్రతియాగి నమ్మ ఒండమాళపే కేచిట్ట హోదరే ఎందు అన్నిసితు. అవను మాధవదాసర సూచనేయితే ఆ మాలన్న సీలోబుద్ద సమేత విరీంచిద్ద. సీలాగళన్న పరిశోసియూ ఇద్ద, హీగాయి ఈ మోసద కృత్యే మావ మాధవదాసర దృష్టియల్లి అవనే అపరాధియాగిద్ద. అవనే ఇద్ద ఉత్తరిసిబేత్తు ఎంబ బగ్గె అవనిగే దుఖిపిత్తు. ఒందు వేళే ఈ